„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 275. Sobota 28. Listopada 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 28. listopada. Na wczorajszem posiedzeniu izby panów toczyła się jeneralna debata nad ustawą względem obrony krajowej. Fzm. Hauslab, Wickenburg, Arndts, Schmerling przemawiali za przyjęciem ustawy; ostatni utrzymywał, że także reprezentacya narodowa w myśl orzeczenia, że kieruje się ideami pokojowemi, nie życzy sobie polityki zaborczej i stawia wojsko tylko do obrony od napadów. Potem przystąpiono do specyalnej debaty i przyjęto §§. 1. do 41. podług uchwały izby deputowanych.

Część urzędowa.

Ustawa

dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawierająca zmiany ustawy gminnej z powodu usunięcia postanowień ograniczających udział niechrześciańskich członków gminy w reprezentacyi gminnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Postanowienie ordynacyi wyborczej dla gmin ogłoszonej ustawą z dnia 12. sierpnia 1866 dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zawarte w §. 15. ustępie 2., że przynajmniej dwie trzecie części radnych i zastępców, przez każde koło wybranych, powinne być wyznania chrześciańskiego, — pozostający w związku z tem postanowieniem §. 28. tej samej ordynacyi wyborczej dla gmin, dalej postanowienia ordynacyi wyborczej dla gmin w §. 35. w ostatnim ustępie, jakoteż postanowienie statutu miejskiego Krakowskiego z dnia 1. kwietnia 1866 w §. 46. ustępie 3., że naczelnikiem gminy (prezydentem miasta), lub jego zastępcą nie może być obranym, kto nie jest wyznania chrześciańskiego, nareszcie ustawa z dnia 14. marca 1867, zmieniająca gminną ordynacyę wyborczą dla miasta Brodów, znoszą się i przestają zbowiązywać.

Art II.

Postanowienia §. 90. ustawy gmin. z dnia 12. sierpnia 1866 zmieniają się w następujący sposób:

Specyalne sprawy ludności chrześciańskiej (§. 91.) o ile zawiadywanie niemi podług ustaw należy do reprezentacyi gminnej, zawiadywane będą przez tę reprezentacyę podług przepisów ustawy gminnej z tem jednak ograniczeniem, że izraeliccy członkowie reprezentacyi (rady i zwierzchności) gminnej w głosowaniu nad temi sprawami i w załatwieniu tych spraw w ogólności udziału mnieć nie będą.

Gdyby jednakże chrześciańscy członkowie Rady gminnej nie stanowili przynajmniej połowy wszystkich jej członków, wybiera chrześciańscy wyborcy gminy, w sposób ordynacyą gminną oznaczony, dla załatwienia spraw ludności chrześciańskiej tylu chrześcian, ile będzie potrzeba do uzupełnienia tej połowy.

Do ważności uchwał w sprawach chrześciańskiej ludności, potrzebna jest obecność więcej niż połowy chrześciańskich członków i bezwzględna większość głosów członków obecnych.

Jeżeli naczelnikiem gminy jest niechrześcianin, wybierze chrześciańska część Rady gminnej, a wedle potrzeby uzupełniona, ze swego grona przewodniczącego, któremu przysługiwać będą co do załatwienia specyalnych spraw ludności chrześciańskiej te same prawa i obowiązki, które na mocy ustawy przysługują naczelnikowi gminy.

Art. III.

Postanowienia §. 94. ustawy gmin. zmieniają się w następujący sposób:

Nakładanie dodatków do podatków, jakoteż innych prestacyi (§. 77.) na członków gminy, na cele w §. 91. i 92. wskazane, nastąpić może tylko za przyzwoleniem Rady gminnej, o ile ustawy specyalne nie stanowią inaczej.

Jeżeli jednak w radzie gminnej nie ma $^2/_3$ chrześcian, nakładanie dodatków do podatków i innych prestacyi na chrześciańskich członków gminy na cele w §. 91. wskazane (Art. II.) nastąpić może za przyzwoleniem Wydziału powiatowego.

Przeciw uchwałom w tej mierze tak Rady gminnej, jak i Wydziału powiatowego, służą te same środki prawne, co i przeciw innym uchwałom tych władz.

Art. IV.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Memu ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, 19. listopada 1868.

Franciszek Józef m. p.

Giskra m. p.

Dnia 26. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt LXV. dziennika ustaw. państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 150. Ustawa z d. 22. listopada 1868 względem użycia i sprzedaży gruntów fortyfikacyjnych w Gracu.

Część nieurzędowa.

„Gazeta narodowa“ powraca się znowu do sprawy administracyjnego podziału Galicyi, mianowicie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. października r. b. i zamieszcza na czele swojego wczorajszego numeru obszerny artykuł, w którym usiłuje wykazać mylność zapatrywania się naszego na tę sprawę.

Na obszerne wywody „Gaz. nar.“ niechaj nam wolno będzie w krótkości odpowiedzieć.

W ogóle żałować przychodzi, że „Gaz. nar.“ nie przytoczyła dosłownego brzmienia uchwały Sejmu, zapadłej w tej sprawie dnia 18. kwietnia 1866. W takim bowiem razie czytelnicy jej byliby powzięli przekonanie, że Sejm nietylko podział kraju na powiaty ale oraz i na obwody wyraźnie uchwalił. W obec tego faktu wywody „Gaz. nar.“ byłyby się okazały zbytecznemi.

W ustępie I. artykułu wczorajszego twierdzi „Gaz. nar.“, że „urzędownie Sejm uchwalać mógł tylko projekt, tylko do samego projektu odnosić się mogła jego ewentualna uchwała“. Na to odpowiemy, że Sejm w rzeczywistości, mając do tego zupełne prawo, podciągnął pod swoją uchwałę nietylko sam projekt rządowy, ale także i motywa które do tego projektu załączył właśnie w tym celu, ażeby podać do wiadomości i ocenienia reprezentacyi krajowej szczegóły tyczące się urządzenia władz administracyjnych. Dowodem tego iż odrzucił tylko w motywach wyrażony zamiar ustanowienia jeneralnego gubernatora i podziału kraju na dwa namiestnictwa.

W ustępie II. twierdzi „Gaz. nar.“ jakoby „rząd umieściwszy w projekcie rubrykę „Obwód“ milcząco wprowadzić chciał te władze, Sejm zaś także odrzucił je milcząco, odrzuciwszy zaprowadzenie obwodów.“ Zaiste dziwnaby to była praktyka ta milcząca chęć zaprowadzania obwodów ze strony rządu i znowu milczące odrzucenie ich ze strony Sejmu. W istocie rzecz się tak miała, iż rząd w projekcie swoim podział na obwody umieścił, a Sejm takowe w swojej uchwale wyraźnie zatrzymał.

W ustępie III. stara się „Gaz. narod.“ wyjaśnić jak Sejm się zapatrywał na sprawę zaprowadzenia władz nadzorujących. W tym względzie według naszego zdania najlepszą i jedyną wskazówką może być tylko uchwała Sejmu. Owoż pomimo, iż komisya sejmowa w sprawozdaniu swojem przeciw zaprowadzeniu takich władz nadzorujących się oświadczyła i w tym duchu komisyi jeden z posłów przemawiał, Sejm w uchwale swojej przedmiot ten zupełnie pominął. Sejm więc w zapatrywaniu się swojem na tę sprawę w wszelki sposób nie przywiązywał do niej tak wielkiej wagi, inaczej byłby w uchwale swojej wyraźnie przeciw niej się oświadczył, tak jak to uczynił pod względem ustanowienia jeneralnego gubernatora i podziału kraju na dwa Namiestnictwa.

Co do zdania „Gaz. nar.“ wyrażonego w ustępie IV. wczorajszego artykułu, iż wywód przed kilku tygodniami w „Gazecie Lwowskiej“ w tym przedmiocie zamieszczony nie opiera się na prawidłach logiki, prawdziwego stanu rzeczy, to musimy oświadczyć. iż właśnie my wywodów naszych na niczem innem nie opieramy, jak tylko na podstawie istotnego stanu rzeczy i faktów niezmyślonych; na dowód tego pozwolimy sobie w jednym z najbliższych numerów naszego pisma podać w dosłownem brzmieniu uchwałę Sejmu, na której wywód nasz opieramy.

Dnia 25. b. m. odbyło się posiedzenie delegacyi Rady państwa na którem po sprawdzeniu protokołu z poprzedzającego posiedzenia i po przyjęciu pisma pierwszego marszałka dworu Jej Mości Cesarzowej z podziękowaniem, za wyrażone życzenia w dzień urodzin Jej ces. Mości, przedłożył Jego Excel. br. Beust projekt rządowy względem pensyonowania posłów, prezydentów ministrów i podwładnych dyplomatycznych urzędników.

Następnie przystąpiono do wyboru weryfikatorów i wybrano: hr. Hoyos, hr. Zedtnitz, br. Kübeck i Kardasch.

W jeneralnej debacie nad projektem komisyi finansowej o budżecie ministerstwa spraw zewnętrznych zabierał głos ks. Schwarzenberg i powiedział: W dziewiątej depeszy księgi czerwonej jest wzmiankowany pomiędzy niebezpieczeństwami, nie dającemi się zaprzeczyć także opór uprzywilejowanych niegdyś stanów. Mowca ubolewał, że w depeszy przeznaczonej do informacyi zagranicy oskarżone jest całe towarzystwo; są sprzeczności indywidualne, są polityczne i narodowe stronnictwa, ale nie ma oporu uprzywilejowanego stanu, czyli takiego, którego członkowie w wielkiej liczbie są w obozie rządu. Mowca zastrzega się więc przeciwko temu zarzutowi. Br. Beust odpowiada, że przeciwnie depesza ta wyraża się bardzo oględnie o stosunkach. Sprawozdawca br. Eichhoff uważa, że i jego to miejsce nieprzyjemnie dotknęło. Robi ono takie wrażenie, jakoby obarczono naganą wielu, dla oszczędzenia pojedynczych.

Tytuł 1. przyjęto w jeneralnej debacie.

Przy specyalnej debacie proponował dr. Rechbauer przy pozycyi „tajemne wydatki wniosek mniejszości t. j. 350.000 złr. Rząd, który postępuje w myśl większości narodu, nie potrzebuje tajemnych środków. Ale takie zapatrywanie się nie ma uznania w Europie; nasze moralne zasady nie dadzą się przeprowadzić w życiu praktycznem. Sąsiednie państwa, pozornie przyjaźnie usposobione, podkładają tajemne miny, które sięgają aż do serca monarchii. Wynika ztąd przymus do pozwolenia na fundusz dyspozycyjny. Jest on zarazem dowodem zaufania dla rządu. Mowca utrzymuje, że podług prawa państwowego nie da się to usprawiedliwić, że cały fundusz dyspozycyjny oddają ministrowi spraw zewnętrznych w rękę, gdyż także i ministrowie krajowi powinni w nim mieć udział. Musi to być zachowane reprezentacyi krajowej, czy chce zezwolić na fundusz dyspozycyjny. Jeżeli wniosek mniejszości będzie przyjęty, to gotów on wotować 20.000 złr. na tajne wydatki ministerstwa wojny i 10.000 złr. na tajne wydatki marynarki. Przemawiali jeszcze br. Pratobevera, Demel za wnio-

skiem Rechbauera, Hock za wnioskiem komisyi, Figuly za wnioskiem mniejszości. Po krótkiem objaśnieniu przez br. Beusta przyjęto przy głosowaniu wniosek większości, za wnioskiem mniejszości głosowali tylko Rechbauer, Figuly, Gross, Mertlitsch, Demel i Greuter.

Przy 2. tytule postawił Rechbauer wniosek, żeby poselstwa w Saxonii, Württembergu, Hamburgu i Portugalii rozwiązać i zaprowadzić tylko ajentów. Figuly wnosił, żeby poselstwo w Rzymie zniesiono. Zabierali jeszcze głos Kuranda, Gross, Greuter i Schindler. W końcu odpowiedział br. Beust na zarzuty Greutera, że ministerstwo nie spodziewało się żadnego rezultatu z rokowań z Rzymem. Chciało tylko uniknąć zerwania dyplomatycznych stosunków ze stolicą apostolską i to osiągnęło.

Przy głosowaniu przyjęto tytuł 2. w jeneralnej i specyalnej debacie, tytuły zaś 3., 4. i 5. bez debaty.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 3ciej. Przyszłe posiedzenie jutro o 11tej.

Z delegacyi rady państwa. Jakkolwiek podkomitet do obrad wstępnych nad budżetem wojny dopiero d. 23. b. m. o wpół do piątej po południu swoje posiedzenie, poświęcone obradom nad budżetem marynarki ukończył, toć jednak zaraz o godzinie 6tej wieczorem zebrał się na nowe posiedzenie, aby prowadzić dalej rozpoczęte już dawniej obrady nad budżetem wojny. Prezydował br. Gablenz, jako sekretarz fungował Dr. Vidulich, ze strony rządu byli obecni Ich Excel. minister wojny dla całego państwa br. Kuhn, minister finansów dla całego państwa Becke, jenerał komisarz wojenny Früh, jenerał major Jüptner, pułkownik sztabu inżynieryi Ghiczy i major br. Derschatto. Obrady rozpoczęły się od tytułu 5. c. o furgonach wojskowych, przy którym przyjęto ustanowioną w przedłożeniu rządowem cyfrę 255.714 złr. Tytuł 6.: zakłady wychowawcze wojskowe, w przedłożeniu rządowem obliczone na 1 mil. 281.328 złr. wywołały szczegółową debatę, w której brali udział Dr. Rechbauer, Dr. Gross, Dr. Demel i reprezentanci rządowi. Deleg. Dr. Figuly wniósł następującą rezolucyę: „Rozwiązanie akademii Józefińskiej ma być tak prędko jak można przeprowadzone“, zaś deleg. Dr. Rechbauer postawił wniosek, żeby akademię medyczną Józefińską z preliminowaną sumą 185.736 złr. na budżet extraordynaryjny przenieść.“ Przy głosowaniu było 3 członków za, a 3 przeciw wnioskowi deleg. Dr. Rechbauera; przewodniczący br. Gablenz rozstrzygnął przeciwko niemu i dlatego został odrzucony, poczem tytuł 6. podług przedłożenia rządowego z rezolucyą del. Dr. Figuly przyjęto. W tytule 7. magazyn prowiantów wpisano 573.651 złr., a w tytule 8. magazyn pościeli 51.246 złr. zgodnie z przedłożeniem rządowem. W tytule 9. komisya mundurowa preliminował rząd sumę 273.430 złr. Deleg. Dr. Rechbauer wniósł, żeby tę sumę zredukować na 135.000 złr., deleg. Gross zaś żądał 200.000 złr. Wniosek Dr. Rechbauera odrzucono, a Grossa przyjęto. W tytule 10. preliminował rząd na arsenały artyleryi 3,193.160 złr., Dr. Rechbauer wniósł zniżenie tej sumy na 2,653.160 złr.; wnioski te odrzucono, a przyjęto propozycyę del. Dr. Figuly na wpisanie 3,000.000 złr. Posiedzenie zamknięto o godzinie 9½ i odroczono dalszy ciąg debaty nad budżetem wojny do 24. b. m. na godzinę 11tą przed południem.

Na posiedzeniu tegoż komitetu w d. 24. b. m. byli ze strony rządu obecni Ich Exc. minister wojny dla całego państwa br. Kuhn, minister finansów dla całego państwa br. Becke, jenerał komisarz wojenny Früh, szef sekcyi Weninger, pułkownik sztabu inżynieryi Ghiczy. W tytule 11. wpisano w przedłożeniu rządowem na materyały do składów dla furgonów 137.614 złr. Minister wojny złożył oświadczenie, że tak co do furgonów jak w ogóle co do uzbrojenia armii, aż do przyszłego kwietnia nie pozostaje nic do życzenia, tak że aż do tego czasu armia jest w zupełnej gotowości do boju. Del. Dr. Rechbauer proponował, żeby odkreślić 34.963 złr. Del. Dr. Figuly wniósł, żeby na ten tytuł 115.000 złr. wyznaczyć. Del. Dr. Rechbauer cofnął swój wniosek, poczem wniosek Figulyego przyjęto. Na tytuł 12. materyały dla pionierów przeznaczył rząd 34.000 złr., na co i komitet się zgodził. Przy tytule 13. administracye wojskowe, pod którym wpisano w przedłożeniu rządowem 2,812.245 złr., proponował del. Dr. Demel, żeby wyrazić następujące życzenie: „Preliminarz na utrzymanie i odbudowanie budowli ma być oddzielony od preliminarza na szkoły elementarne.“ Wniosek ten przyjęto. Prócz tego wniósł del. Dr. Demel, aby w tym tytule na ogólne potrzeby sumę 2,000.000 złr. wpisać, Dr. Rechbauer zaś stawia wniosek, aby na utrzymanie budowli jak w roku zeszłym 1,315.000 złr. pozwolić, a więc sumę ogólną na 3,300.000 złr. oznaczyć. Del. Grocholski proponuje 2,410.000 złr. Del. Dr. Demel cofa swój wniosek, poczem wniosek Dr. Rechbauera przyjęto. W tytule 14.: instytut geograficzny wojskowy, przyjęto podług przedłożenia rządowego 257.122 złr. Przy tytule 15. zakłady sanitarne dla wojska, oznaczonym w przedłożeniu rządowem na 2,014.755 złr., wniósł Dr. Rechbauer, żeby w rubryce medykamenta 35.000 złr. odkreślić, ale cofnął swój wniosek, poczem cały ten tytuł przyjęto. Przy tytule 16. zaopatrzenie oznaczonym na 10,521.675 złr. oświadczył del. Dr. Rechbauer, że podług podanych dat nie może dawać swego głosu o proponowanej na pensye sumie. Dr. Figuly wniósł, żeby ogólną sumę na 10,000.000 złr. zniżyć, którytо wniosek przyjęto. Tytuł 17. zakłady karne dla wojska, 62.210 złr. podług przedłożenia rządowego przyjęto. Przy tytule 18. różne wydatki, 222.075 złr. proponuje del. Dr. Rechbauer, aby wykreślić z tego tytułu koszta na wojskowe informacye zagranicą oznaczone na 20.000 złr. Dr. Gross wnosi żeby pod ten tytuł wpisać ryczałtową sumę 180.000 złr., którytо wniosek przyjęto. Po czterogodzinnych obradach zamknięto posiedzenie i oznaczono przyszłe na 26. b. m.

III. ustęp z księgi czerwonej: Rokowania z kuryą rzymską. (Dokończenie).

Protestacya przeciw ustawom z 25. maja, jaką nuncyusz apostolski wręczył ministrowi spraw zagranicznych, zdawała się nie przekraczać granic umiarkowania, na jakie liczono. Mgr. Falcinelli stwierdził wprawdzie w umiarkowanych wyrazach niezgodność nowych ustaw z szeregiem postanowień konkordatu, lecz nota J. Excelencyi nie nastręczała w żadnym kierunku, wniosku o zamiarze sprowadzenia istotnego zerwania. Rząd JCMości odpowiedział przez ministra spraw zagranicznych w sposób, który możebności zbliżenia się jeszcze pomyślniejsze stawiał widoki, Odpowiedź unikała jak najstaranniej nadać wymianie zdań drażliwości lub naprężenia; utrzymała ona w obec reprezentanta Ojca św. jak najbardziej pojednawczy język.

Wśród tych okoliczności znikła nadzieja osiągnięcia radykalnej zmiany konkordatu w porozumieniu z Rzymem, a zadania, jakie się c. k. rządowi narzuciły, wynikały z następujących punktów zapatrywania się.

1) Naprzód chodziło o to, aby rządowi Ojca św. ponownie analizę faktów przedłożyć, które obecne położenie rzeczy stworzyło.

2) Chodziło o usunięcie przesądów i uśmierzenie zewnętrznych obaw, które w nowych ustawach upatrywać chciały tylko przygrywkę do systemu nieprzyjaźnych środków przeciw religii i przeciw kościołowi katolickiemu.

3) Należało unikać wzmianki, że uznanie ustaw wyznaniowych stanie się hasłem równie dla interesów państwa jak kościoła powodem nieszczęsnego zerwania, zerwania, które tylko przyczynić się może do zwiększenia trudności, jakie nowy porządek rzeczy wielokrotnie już napotkał.

4) Chodziło o postawienie według możności modum vivendi, który uregulowania stosuków między kościołem a państwem na podstawie nowego prawodawstwa dozwalał.

Br. Meysenbug, podsekretarz w spólnem ministeryum spraw zagranicznych, wysłany został do Rzymu, aby działać w tym duchu. Posłannictwo jego w chwili owej tem bardziej było usprawiedliwionem, gdy śmierć hr. Crivellego i wysoka ważność kwestyi, o jaką chodziło, uczyniły potrzebnem zastąpienie N. Cesarza i Króla przy rzymskim dworze przez wyższego urzędnika.

Instrukcye, jakie br. Meysenbug wziął z sobą do Rzymu, musiały według położenia rzeczy wychodzić z przypuszczenia, że Ojciec św. ujrzy się zobowiązanym podnieść protestacyę przeciw nowym ustawom. Lecz leżało w zadaniu nadzwyczajnego posła, osiągnąć, aby owa protestacya trzymała się form, któreby wykluczały potrzebę dyplomatycznego zerwania i otwierały możność porozumienia. P. Meysenbug miał następnie usiłować postawić w jasnem świetle wolność i niezależność, któreby kościół w zamian za prawa, o jakich utratę przypraweiłoba go może osłabienie konkordatu, ustawami zasadniczemi miał zapewnione i winien był działać w tym kierunku, aby instrukcye, jakichby episkopat austryacki od stolicy św. żądał, o ile można w pojednawczym duchu były wydane, gdyż c. k. rząd upatrywał w tem ze wszech miar najskuteczniejszy środek i z swej strony wprowadzenia ustaw w jak najbardziej ogledny sposób w wykonanie.

Przyjęcie, jakie pierwsze zwierzenia c. k. rządu w tym kierunku znalazły, nie kazało się wiele spodziewać pod względem pomyślnego załatwienia kwestyi. Niemniej jednak stolica św. jakkolwiek żywo myśl poprzedzającego uchylenia konkordatu odrzuciła, znalazła się gotową przyznać możebność częściowej tegoż rewizyi i wyrazić życzenie ściślejszego i spójniejszego sformułowania roszczeń c. k. królewskiego rządu. Życzeniu temu odpowiedział memoryał, który hr. Crivelli miał polecenie rządowi papieskiemu wręczyć. Dokument ten wypracowany był jak najgodniej z pismem, które na zasadzie poprzedzających narad w przedlitawskiej radzie ministrów, minister wyznań i oświecenia przez siebie zredagowane ministrowi spraw zewnętrznych oddał i kolejność artykułów konkordatu, które z nowem prawodawstwem stały w sprzeczności, uwydatnił.

Nieszczęściem odpowiedź stolicy św. nie mogła dostarczyć żadnego punktu oparcia do bliższego porozumienia się lub do właściwego prowadzenia dalej układów. Ograniczyła się ona na tem, iż zaprojektowane podstawy wskazała jako tyleż zdań przeciwnych zasadom kościoła.

Niemniej zapowiedziały wkrótce potem nastąpione doniesienia z Rzymu, że alokucya papieska, która wtedy była przygotowywaną, mimo usiłowań posła naszego, obejmować będzie szereg surowych zwrotów przeciw rządowi JCMości.

Raz jeszcze postanowił rząd c. k. zwrócić przesłaną do br. Meysenbuga depeszą uwagę rządu Jego Świątobliwości na niebezpieczeństwa, na jakie własna jego sprawa byłaby narażoną, gdyby obstawał przy postawieniu się przez manifestacyę nie w porę, w sprzeczności z uczuciami ludów austryackich. Gdy ostatnie przedstawienie nadeszło do Rzymu, tekst allokucyi był właśnie ostatecznie postanowiony. Język jej usprawiedliwił obawy depeszy i rozniecił na nowo ruch, który się na chwilę uspokoił. C. k. rząd nie dał się wtargnieniu allokucyi w kwestye i na pola, które widocznie nie wchodzą w kompetencyę stolicy św., skłonić do odstąpienia od ducha umiarkowania i rozwagi, jaki go podczas całego ciągu układów ożywiał, uważał jednak za nieuchronne odeprzeć stanowczo zaczepki wymierzone na ustawy zasadnicze, i kierunek jaki obrał, wytrwale utrzymać. Rząd mniema, iż odpowiedział tej dążności w swej depeszy z 3. lipca, która zamyka szereg dokumentów odnoszących się do układów z Rzymem.

Zatargi rządu francuskiego z dziennikami liberalnemi z powodu subskrypcyi na pomnik Baudina ustają zwolna. W tych dniach został redaktor dziennika „Indépendant du Centre“ przez sąd uznany za niewinnego, co zrobiło na Paryżanach bardzo dobre wrażenie. Półurzędowy „Constitutionnel“ rozpisuje się dzisiaj nad dziełem, jakie cesarz dokonał w ciągu lat 17, następnie: Siedmnaście lat, które upłynęły jest to zapewne wiele w życiu złowieka, ale nie wiele w życiu narodów. W tym krótkim peryodzie wydał cesarz amnestyę, chwycił inicyatywę wszystkich reform i szedł naprzód z wytrwałością i stałością. Nie zrażając się ani małodusznością jednych, ani niedwierzęcznością drugich, biegł prosto do celu, i stanąwszy na czele narodu, stał się przednią strażą wolności. Dnie 24. listopada 1860 i 19. listopada 1867 stanowią w rządach cesarskich dwa świetne ustępy, wtedy bowiem zaczęła się wolność rozwijać po raz pierwszy od upadku dawniejszej monarchii, popierana i zagwarantowana powagą rządu. W krótkim zatem czasie zrobiliśmy nie mały postęp ze względu na rozwiązanie problemu, który nas tak długo niepokoił, to jest ze względu na pogodzenie porządku z wolnością. Ci, którzy w swej młodości obawiali się, że trzeba się będzie poddać pod rządy dyktatorskie, używają teraz w starszym swoim wieku owoców rozległych i dobrze zagwarantowanych wolności. Na mownicy, w publicystyce, na zgromadzeniach publicznych budzi się coraz więcej polityczne życie narodu pod wpływem wolności, opartej na prawie, które niedawno wydane zostało. Chwila rezygnacyi była krótką, przebiegliśmy wielką przestrzeń a od 2. grudnia jesteśmy moralnie wiekami oddzieleni. A przecież tego zdania nie podzielają ci, którzy chcą uchodzić za prawdziwych przyjaciół wol-

ności, z którymi łączą się także zwolennicy dawniejszego rządu i wszelkie duchy niespokojne. Podczas gdy my z świadomością naprzód idziemy, chcą oni nas koniecznie w stecznym kierunku popchnąć. Nam się wydaje, żeśmy lat siedmnaście przeżyli z korzyścią dla wolności, oni zaś chcą się koniecznie wrócić aż do 2. grudnia, aż po za ten czas nawet, w czasy swywoli, wybryków, które były największą przeszkodą wolności. Spytajmy, co o takich ludziach kraj mówi, a dowiemy się, że to są ludzie wsteczni, prawdziwymi postępowcami jest cesarz i ci, którzy razem z cesarzem pracują nad dziełem wolności, tak śmiało przez niego podjętem.“ Jest to wymowna obrona rządów cesarskich, którą „Constitutionnel“ podjął właśnie wtedy, kiedy umysły podrażnione zaczęły bliżej rozważać drogi, jak cesarz przyszedł do władzy i jak tej włady używał w ciągu panowania swego. Bądź co bądź, jakiekolwiek można drugiemu cesarstwu robić zarzuty, przyznać jednak trzeba, że Francya na drodze wolności i wewnętrznego rozwoju nie małe w ostatnich czasach zrobiła postępy.

„Patrie“ pisze, że na przyszłem posiedzeniu ciała prawodawczego nie zostanie ze strony rządu żadne nowe prawo przedłożone. Izba będzie obradowała nad budżetem i kilku projektami do prawa, nie załatwionemi na przeszłej kadencyi.

Kronika.

(Mianowanie.) Najjaśniejszy Pan raczył najmiłościwiej nadać szefowi sekcyi, jeneralnemu massztalerzowi i szefowi departamentu hodowli koni w ministerstwie rolnictwa, majorowi w armii Władysławowi hr. Rozwadowskiemu godność szambelańską.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym. Podpalenie.) W nocy z 17. na 18. czerwca r. b. zgorzała realność Aszera Wieselmanna we Lwowie pod l. 403 ¾. Na głównym budynku spłonął dach, przybudowania zaś całkiem się spaliły. Oprócz tego ponieśli także mieszkańcy straty, i nie podlegało wątpliwości, że ogień był umyślnie podłożony, lecz nie wiedziano kogo podejrzywać. Lecz dnia 6. lipca b. r. zgłosił się sam do policyi wyrobnik Paweł Holexa z Brenelu na Szląsku, 42 l., stanu wolnego, i przyznał się, że to on podłożył ogień przez zemstę, gdyż w tej kamienicy mieszkała dziewczyna, która gardziła jego miłością. Istotnie widziano jego na miejscu czynu, i ledwie przemocą z pośród płomieni wyprowadzić się dał, w ratunku zaś najmniejszego udziału nie brał. Wątpliwem jednak jest podanie, co do pobudek, okazuje się albowiem ze śledztwa, że o stosunku miłośnym z ową dziewczyną ani mowy nie było. Wypływa ztąd, że go powodowała niechęć do pracy a brak utrzymania, zwłaszcza iż razu pewnego wspominał publicznie, że nic ma nic lepszego jak być aresztantem, bo się dostanie dosyć jeść i ma się w czem chodzić.

Dnia 24. b. m. Holexa stawał przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarzyciel radca sądu wyższego i prokurator państwa p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Polański) i został skazany na 5 lat ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 7 lat).

— Według doniesień telegraficznych z Wieliczki z dnia wczorajszego stan rzeczy w kopalni nie zmienił się. Woda przypływa regularnie w ilości 1½ stopy sześciennej na sekundę. Wczoraj o godzinie 10tej z rana wprawiono w ruch nowy przyrząd parowy do wyciągania wody, za pomocą którego wyczerpuje się połowę przypływającej wody. Nad zbudowaniem tamy pracują dzień i noc i ma być ukończona w ciągu dni czterech. Komisya z Wiednia jeszcze nie przybyła.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. listopada. Na tutejszej giełdzie płacono: Koniczyna korzec 180 ℔ netto 44 na grudzień. Lnianka korzec 150 ℔ 8.25 do 10. grudnia.

Lwów, 28. listopada. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (86 ℔) 3 złr. 70 c., żyta (82 ℔) 2 złr. 96 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 32 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 69 c., hreczki 2 złr. 50 c., grochu 3 złr. 30 c., kartofli 96 c., cetnar siana 1 złr. 22 c., słomy w okłotach 93 c., słomy na paszę 1 złr. 12 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 20 c., sosnowego 8 złr. 20 cent.

Ceny targowe w miesiącu październiku:

	Miejsce targu: Rzeszów zr.	c.	Leżajsk zr.	c.	Ulanów zr.	c.	Sokal zr.	c.	Rawa zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	16	3	70	4	.	3	41	3	77
„ żyta	3	12	2	85	3	.	2	43	2	75
„ jęczmienia . .	2	63	2	40	2	50	1	86	2	10
„ owsa	2	2	1	50	1	65	1	31	1	28
„ hreczki	.	.	2	50	2	70	2	56	2	38
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	76	.	60	.	66	.	60	.	63
Grochu	3	79	.	.	3	.	.	.	2	47
Cetnar siana	1	25	.	80	.	80	2	10	.	72
Sąg drzewa twardego	8	.	8	40	4	50	5	30	4	28
„ „ miękkiego	6	.	6	20	3	.	5	.	3	23
Funt mięsa wołowego	.	14	.	11	.	12	.	14	.	12
Miara wina	2	.	2	.	1	.	.	.	.	55
„ piwa	.	32	.	28	.	20	.	.	.	19
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	15	.	15	.	.	.	19
„ bez wiktu .	.	40	.	30	.	25	.	.	.	28

Ostatnia poczta.

Peszt, 26. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu delegacyi Rady państwa przyjęto bez zmiany wniosek komisyi finansowej względem budżetu ministerstwa skarbu i najwyższej izby obrachunkowej. Tylko w tytule 4. wykreślono całkiem pozycyę na nowo asygnować się mające pensye, preliminowaną w sumie 70.000 złr. a przez komisyę finansową przyzwoloną w sumie 20.000 złr.

Peszt, 26. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi finansowej delegacyi Rady państwa debatowano nad budżetem marynarki. Tytuły 1. do 5., to jest zarząd centralny, władze i urzędy, okręty uzbrojone i rezerwowe, wojsko i zakłady wojskowe, dalej tytuł 7. artylerya i tytuł 10. wydatki na zaopatrzenię, przyzwolono według preliminarza rządowego. Przy tytule 6. budowa okrętów i maszyn wykreślono 58.643 złr., przy tytule 8. budowle lądowe i wodne 20.000 złr., przy tytule 9. szczególne wydatki marynarki 10.745 złr. tudzież z wydatków nadzwyczajnych 220.000 złr.

Madryt, 26. listopada. „Imperial“ mówi o istnieniu pewnej tajnej agitacyi, którą przypisuje ruchowi republikańskiemu, wzywa stronników monarchii demokratycznej, aby swojem wystąpieniem osłabili zabiegi republikanów.

Ateny, 22. listopada. Daje się uczuć wielki brak pieniędzy. Ministeryum zaniechało podobno zamiar zaciągnięcia pożyczki. Z Krety pod dn. 11. b. m. donoszą o kilku świeżych utarczkach. Powstańcy zamierzają założyć stały obóz w kilku strategicznych punktach. Przedwczoraj pułkownik Petropulaki udał się do Krety z kilkuset ochotnikami i 2 działami. Pułkownik Koroneos uda się tam wkrótce z 1600 ochotników.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. listopada.

Hotel George: PP. Br. Hackenselner Leop., z Podkamienia. – Pienczykowski Józef, z Wybranówki. — Nowotny Józef i Schöppel Rudolf, z Siedlic.

Hotel europejski: Smidowicz Józef, z Szydłowic. — Wein Jan, doktor med., z Tarnowa.

Hotel Langa: Br. Kapri Wal., c. k. kap., z Koszyc. — Duffek Franc, c. k. podporucznik, z Tyrnawy. — Schimann Henr., c. k. podporucznik, z Wiednia. — Tabora Władysław, z Bukowiny.

Hotel angielski: Pluschk Ferd., c. k. starosta powiat., ze Złoczowa. — Hr. Cigala Ludw., c. k. porucznik, z Wiednia. — Kriegshaber Artur, ze Starzysk.

Hotel krakowski: Papara Jul., z Dolnicza. — Umiński Napoleon, z Koszarek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. listopada.

PP. Hr. Drohojewski Józef, do Balic. — Hr. Stadnickt Edward, do Krysowic. — Hr. Wodzicki Alfred, do Rosyi. — Łodyński Hier, do Milatyna. — Mniszek Antoni. i Władysław, do Przemyśla. — Morawski Konst., do Niesłuchowa. — Ośmiałowski Szymon, do Janczyna — Suchorzewski Ign., do Mielca. Kuźmiński Leon, adw, do Tarnopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. listopada 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.72	— 3.2°	88.	PdW.b.sł	10
2. god. po poł.	326.00	— 1 4	85.	PnW.b.sł	10
10.god.wiecz.	326.21	— 2 3	97.	bard. sł.	10

Cały dzień posępnie, nad wieczorem drobniuchny deszczyk.

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Die grossherzogin von Gerolstein“**, opera komiczna w 3 aktach a 4 obrazach.

Jutro: (przedst. pol.) **„Zemsta niewolnika“**, dzamat w 2 oddziałach z niemieckiego; **„Kościuszko nad Sekwaną“**, operetka narodowa w 2 aktach. Przy tem obrazy z żywych osób.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Budyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 27 listopada.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	216	25	217	—
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	175	—	176	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	71	50	72	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	175	—	175	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k. . . .	—	—	—	—	78	45	78	95
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . .	—	—	—	—	74	75	75	25
Banku hip. gal. .	—	—	—	—	87	25	88	—
Oblig. ind. gal. . .	—	—	—	—	69	45	69	95
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gl. r. 1866 po 7 %	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em. .	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	44	5	50
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	51	5	57
Napoleondor	—	—	—	—	9	40	9	50
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	42	9	52
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	76	1	81
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	61	1	62
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	74	1	75
Srebro	—	—	—	—	115	75	117	—

(Listy z. T. kr. gal. … detto dtto II.: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25 listopada 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	64.10	64.30
od kwietnia do października po 5%	64.10	64.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach	69.75	70 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	73.25	73.75
Metaliki po 5%	58.90	59.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	176.50	177 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	176.—	176.50
Przez. do wyl. z r. 1854	83.25	83.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	90.20	90 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	96.75	97 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	103.10	103.25
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.50	89.—
Czech	92.—	92.50
Węgier	77.50	78.—
Galicyi	70.—	70.60
Siedmiogrodu	72.25	72.75
Bukowiny	69.50	70.—
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	101.—	101.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	686.—	688.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	235.50	235.70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	654. —	656.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	177.50	178.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1990.—	1995.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	296.30	296.50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	195.50	195.70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	180.25	180.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	213.50	214.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174.—	173.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	552.—	554.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.20	93.40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.50	75.—
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91.—	91.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103.50	104.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.—	89.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	97.—	97.50

5. Losy.

	(za sztukę).	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	144.—	144.25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.50	93.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.50	33.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	160. —	170. —
Salma „ 40 „ „	41.—	42.—
Palfiego „ 40 „ „	33.—	33.50
Clarego „ 40 „ „	35.50	36.50
St. Genois „ 40 „ „	33.50	34.—
Windischgrätza 20 „ „	22.—	22.50
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.50	14.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	98.50	98.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	98.50	98.75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	98 50	98.75
Hamburg za 100 M. B.	86.75	86.85
Londyn za 10 ft. szt.	117 70	117.85
Paryż za 100 fr.	46.75	46.75

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.53	5.54
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.36½	9.37½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	115.75	116.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27 listopada.	złr.	kr.
5% Metaliki	58	90
„ z procentami z maja i listopada	60	60
5% pożyczka narodowa	64	90
Losy z 1860 roku	91	80
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	243	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	118	80
Srebro	117	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	59½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2727) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1941. Zur Hereinbringung der von Mendel Fränkel wider Onyszko Kozycki ersiegten Gerichts- und Commissionskosten mit 11 fl. 60½ kr., Executionskosten mit 2 fl. 30 kr., 6 fl. 8 kr., 7 fl. 3 kr. und 1 fl. 80 kr., dann den gegenwärtigen Executionskosten mit 13 fl. 98 kr. öst. W. wird nach rechtskräftig durchgeführten 1ten und 2ten Executionsgrade die executive Feilbietung der dem Onyszko Kozycki gehörigen, sub Nro. 208 in Dzików gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Rustikalrealität bewilliget, und selbe unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden.

1. Der gerichtlich erhobene Schätzungswerth dieser Realität beträgt 79 fl. öst. W.

2. Zur Vornahme dieser Licitation werden drei Termine, u. z. am 10. und 29. December 1868, dann am 14. Jänner 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags in Lubaczów mit dem festgestellt, daß am 1ten und 2ten Termine die Realität nur über oder um den Schätzungswerth, am 3ten Termine aber um was immer für einen Preis verkauft werden wird.

3. Jeder Kauflustige ist gehalten 10% des Schätzungswerthes, d. i. 7 fl. 90 kr. öst. W. als Vadium vor dem Beginne der Licitation zu Händen des Licitationscommissärs zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Licitanten dagegen nach der Licitation ausgefolgt werden wird.

4. Der Ersteher verpflichtet sich den Kaufschilling nach Abschlag des erlegten Vadiums binnen 14 Tagen nach Rechtskraft des den Licitationsact zu Gericht annehmenden Bescheides baar zu erlegen, wo ihm sodann über sein Ansuchen das Eigenthumsdecret ausgefertigt, und er in den fisischen Besitz eingeführ werden wird.

5. Sollte der Ersteher auch nur einer Licitations-Bedingung nicht nachkommen, so verfällt das von ihm erlegte Vadium, und es wird sodann über Ansuchen des Gläubigers auf Gefahr und Kosten dieses Ersteher eine Relicitation dieser Realität stattfinden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Lubaczów, den 11. November 1868.

(2671) **Edykt.** (1)

Nr. 53813. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że na zaspokojenie przeciw Ewarystowi Kowalskiemu wywalczonej sumy 1000 zł. w. a. z odsetkami 6% od dnia 22. września 1867 bieżącemi, dalej kosztów 11 zł. 30 kr. w. a. i 3 zł. 20 kr. w. a. przyznanemi, jako też teraźniejszemi w ilości 7 zł. dozwala się na rzecz proszącego Gedalie Nadel publiczną przymusową sprzedaż sumy 4000 zł. z pn. na dobrach Więckowice dla dłużnika Ewarysta Kowalskiego jako Dom. 287, p. 381 n. 88 on. intabulowanej.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznacza się dwa termina na 22. stycznia 1869 i 5. marca 1869, każdą razą o godzinie 9tej przed południem w tutejszo-sądowem zabudowaniu.

Za cenę wywołania stanowi się nominalna wartość tej sumy w ilości 4000 zł., jako wadyum zaś każdy chęć kupienia mający złożyć jest obowiązany 400 zł. w. a. Przy drugim terminie może pod egzekucyą zostająca suma i niżej ceny nominalnej wartości sprzedaną zostać. Co się zaś tyczy ciężarów na tej sumie istniejących, odséła się chęć kupienia mających do król. tabuli krajowej z tem, iż wolno im w tutejszo-sądowej registraturze do warunków licytacyjnych wejrzeć.

Oraz uwiadamia się o tem wszystkich tych, którzyby po dniu 30. sierpnia 1868 jakie prawa do powyższej sumy 4000 zł. w. a. z pn. nabyli, przez kuratora do tego, jako też do dalszych aktów w osobie p. adwokata Dra. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Frenkla ustanowionego i przez edykt.

Lwów, dnia 21. października 1868.

(2703) **Edict.** (1)

Nro. 2144. Von dem k. k. Bezirksgerichte in Mikulińce wird dem abwesenden Leibisch Reissberg mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß dieses Gericht über Einschreiten der Schama Awemann de praes. 31. August 1868 Z. 2144, mit dem Bescheide vom 12. November 1868 Z. 2144 auf Grund des Kauf und Verkaufes-Vertrages dto. Mikulińce 27. August 1867 die Intabulirung des Bittstellers Schame Awemann als Eigenthümer des 1/10 Theiles der in Mikulińce sub CNr. 133 gelegenen Realität bewilliget hat.

Da der Wohnort des Leibisch Reissberg unbekannt ist, so wird demselben der Herr Chaim Wolloch auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mikulińce, am 12. November 1868.

(2701) **Edykt.** (1)

Nr. 11782. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Anna z Stroińskich Laskowska przeciw Alfredowi Hirszbergowi względem uznania, że prawo hypoteki sumy 200 zł. m. k. wraz z odsetkami w stanie biernym realności Nr. kons. 57 w Samborze dzielnicy Przemyskiej położonej, Dom. III., pag. 42 n. 2 on., tudzież obowiązek Krystyny Maxymowicz zapłacenia tejże sumy z pn. w stanie biernym realności Nr. kons. 58 w Samborze w dzielnicy Przemyskiej położonej, Dom. II., pag. 397 n. 9. on. na rzecz Alfreda Hirszberga zaintabulowane, wyextabulowane być mają, dnia 7. października 1868 Nr. 11782 skargę wniesła, w skutek czego termin na dzień 11go grudnia 1868 o godzinie 10tej rano do rozprawy ustnej wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt, życie pozwanego, lub też spadkobierców, lub prawonabywców nie jest wiadomym, przeto przeznaczył c. k. sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo pozwanego p. adwokata Dr. Witza kuratorem, a p. adwokata Dr. Kohna substytutem, z którym spór według ustawy cyw. dla Galicyi przeprowadzonym będzie, oraz wzywa c. k. sąd pozwanego, ażeby potrzebne dowody zastępcy swemu udzielił, lub innego obrał sobie zastępcę, inaczej skutki opieszałości sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 20. października 1868.

(2707) **Edict.** (1)

Nro. 649. Vom k. k. Graf Gondrecourt 55. Inft. Regimentsgerichte wird bekannt gegeben, daß bei Gelegenheit der wider den Urlauber-Gemeinen David Guttmann recte Wolf Steinberg wegen Verbrechens des Diebstahls abgeführten Untersuchung, ein, wahrscheinlich Ende des Jahres 1866 in der Gegend von Brody entwendeter Bauernwagen zurückgeblieben ist, und dafür ein Licitationserlös erhalten wurde, welcher Betrag hiergerichtlich hinterlegt wurde. Die unbekannten Eigenthümer werden hiemit aufgefordert, binnen Jahresfrist sich hiergerichts zu melden und ihr Eigenthumsrecht zu beweisen, widrigenfalls das Depositum nach Verlauf von 3 Jahren in den Invalidenfond eingezogen werden wird.

Kronstadt, 15. November 1868.

(2718) **Edict.** (1)

Nro. 9788. Vom k. k. Landes-Militärgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gegeben, es sei auf Ansuchen des Ludwig Barasch durch Hrn. Landesadvocaten Dr. Gorecki in Lemberg in die gerichtliche Feilbiethung der laut Landtafelauszug Dom. 254, pag. 439 n. 25 on., Dom. 254, pag. 462 n. 16 on. und Dom. 254, pag. 456 n. 16 on. im Lastenstande der Güter Starzyska Wola, Starzyska und Kurniki, Lemberger Kreises, intabulirten Summe pr. 15.000 fl. öst. W. gewilliget, und seine hiezu zwei Termine, und zwar der erste auf den 18. December 1868, der zweite auf den 14. Jänner 1869 stets um 10 Uhr Vormittags mit dem Beisatze bestimmt worden, daß wenn obige Summe bei dem ersten Termine und den Capitalsbetrag oder darüber nicht an Mann gebracht werdem sollte, sie bei dem zweiten Termine auch unter diesem Werthe wird verkauft werden; und daß der Landtafelauszug während der Amtsstunden bei diesem Gerichte eingesehen werden könne.

Vom k. k. Landes-Militärgerichte.

Lemberg, am 14. November 1868.

(2650) **Edykt.** (1)

L. 4242. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach niniejszem wiadomo czyni, iż Franciszek Pitsch przeciw spadkobiercom po Józefie Harra, t. j. Józefie Harra we własnem imieniu i w imieniu małoletnich dzieci Karola, Weroniki, Anny, Teresy, Sabiny i Rozalii Harrów i Józefowi Norbertowi Harra pozew pod dniem 25. września 1868 do l. 4242 o wypłat kwoty 100 zł. wytoczył, i na ten pozew termin do sumarycznej rozprawy na dzień 22go grudnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu współzpowanego Józefa Norberta Harra nie jest wiadome, przeto w celu zastępowania tegoż ustanawia się na jego koszt i niebezpieczeństwo pana adwoksta Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnych, z którym spór wytoczony przeprowadzonym będzie.

Wzywa się tedy współzapozwanego, aby na wyznaczonym terminie albo sam stanął albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony udzielił, lub też innego obrońcę sobie wybrał i o tem temu sądowi doniósł i wszelkich do obrony możebnych środków użył, w razie bowiem przeciwnym wszystkie z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 18. października 1868.

(2728) **Edict.** (1)

Nr. 7778. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird hiemit bekannt gemacht, daß die Eheleute Chune et Hene Rosenfeld hiergerichts eine Klage wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Herrn David Feivel Rosanes respective dessen unbekannten Erben wegen Extabulirung und Löschung des 2jährigen Wohnrechtes aus dem Lastenstande der Realität sub Nr. 1069 in Brody angebracht haben, und daß zur mündlichen Verhandlung hierüber die Tagfahrt auf den 3. Februar 1869 um 10 Uhr Vormittags bestimmt ist.

Da David Feivel Rosanes dem Leben und Wohnorte nach unbekannt ist, so wurde ihm und beziehungsweise dessen unbekannten Erben zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten der Herr Advocat Dr. Ornstein zum Curator bestellt, mit welchem dieser Rechtsstreit verhandelt werden wird.

Der Belangte beziehungsweise dessen Erben werden demnach erinnert, zur gehörigen Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem genannten Curator mitzutheilen wie auch überhaupt alle zur Wahrung iher Rechte dienlicher Rechtssmittel rechtzeitig anzuwenden, weil sich sonst dieselben die Folgen der Versäumniß selbst zuzuschreiben haben würden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 17. November 1868.

(2715) **Obwieszczenie.** (1)

L. 17091. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Leon Dreziński przeciw z miejsca pobytu i życia niewiadomem p. Karolowi Michlikowi i p. Franciszce Michlikowej względem wyekstabulowania sumy 2500 złp. i 1500 złp. z przyn. z części dóbr Wola Lubecka skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek tego termin do na dzień 18go grudnia 1868 o 9tej godzinie rano w c. k. sądzie Tarnowskim wyznacznym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Kaczkowskiego z substytucyą p. Dra. Rosenberga na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 6. listopada 1868.

(2685) **Kundmachung.**

Nr. 15458. Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Lemberg über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft auf Grund des §. 16 Pr. Ord. zu Recht erkannt:

Der Inhalt der Broschüre: „Kazanie miane w kościele św. Magdaleny w Paryżu przez X. Deguerry, proboszcza przy tymże kościele, z okoliczności stuletniej rocnicy konfederacyi barskiej, przełożył Ksawery Godebski b. poseł łucki. Lwów, nakładem Zelmana Igla. Z drukarni Zakładu narod. imienia Ossolińskich 1868" begründet den Thatbestand des im §. 65 a. St. G. vorgesehenen Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe, es wird daher die Weiterverbreitung dieser Broschüre für den ganzen Umfang des österreich. Kaiserstaates auf Grund des §. 36 Preß. Ges. verboten.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg,, am 18. November 1868.

Obwieszczenie.

L. 15458. W imieniu Jego Apostolskiej Mości Cesarza c. k. sąd krajowy we Lwowie na wniosek c. k. prokuratoryi państwa na zasadzie §. 16. post. pras. orzekł:

Treść broszury: Kazanie miane w kościele św. Magdaleny w Paryżu przez X. Deguerry, proboszcza przy tymże kościele, z okoliczności stuletniej rocznicy konfederacyi barskiej, przełożył Ksawery Godebski b. poseł łucki. Lwów, nakładem Zelmana Igla. Z drukarni Zakładu narod. im. Ossolińskich 1868" zawiera w sobie istotę czynu zbrodni zakłócenia spokoju publicznego w §. 65 a ustawy karnej przewidzianej, przeto zakazuje się rozpowszechnienie tej broszury na zasadzie §. 36 post. prasow. w obrębie całego państwa austryackiego.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 18. listopada 1868.

(2677) **Edict.**

Nro. 51718. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Gesellschaftsfirma Schellenberg et Gebhardt am 26. September 1868 gelöscht, und unter Einem die Einzelnfirma August Schellenberg für das Agentur-, Speditions-, Commissions- und Assecuranzgeschäft in Lemberg in das Handelsregister eingetragen wurde.

Lemberg, am 7. October 1868.

(2679) **Edykt.**

Nr. 51716. Ces. król. sąd krajowy Lwowski jako handlowy czyni wiadomo, iż przy firmie „Filia anglo-austryackiego banku we Lwowie" w dotyczącej rubryce protokołu handlowego pod dniem 26. września 1868 uwidoczniono, że prokura udzielona p. Hermanowi Scharlowi zgasła, i natomiast p. Dwi. Karolowi Forster udzieloną została.

Lwów, dnia 7. października 1868.